

grundlag for at ændre reglerne på det samlede uddannelsesområde.

Det stillede spørgsmål har givet mig anledning til at orientere forskningsministeren.

Ad spm. nr. S 2775

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Inge Dahl-Sørensen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 8859, løs således:

Til justitsministeren (22/5 2000) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Hvilke reformer forbereder ministeren, hvad angår reglerne for menige politifolks overarbejde, fridage, afspadsring, nat- og tilkaldetillæg, andre tillæg osv. i anledning af de meget mand-skabskrævende, voldsbekæmpende aktioner, der ofte med kort varsel har præget de seneste års politiarbejde?«

Supplerende svar (15/6 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolicefen, der har oplyst følgende:

»Løn- og ansættelsesvilkår for polititjenestemænd, herunder honorering af overarbejde, afholdelse af fridage m.v. er fastsat i tjenestemandsoven, ferieloven m.v.

Den nærmere detailregulering af løn- og arbejdsvilkår for ansatte i politiet er gennemført, dels ved aftaler mellem Finansministeriet og den forhandlingsberettigede centralorganisation, dels ved aftaler, som er indgået af Rigspolicefen og Politiforbundet i Danmark.

Dette omfattende regelsæt er under løbende revision særligt i forbindelse med indgåelsen af nye overenskomster på det statslige arbejdsmarked.

Rigspolicefen finder alt andet lige, at de gældende regler for polititjenestemænds løn- og arbejdsvilkår er hensigtsmæssige, og reglerne er

ikke i sig selv hindrende for, at politiet kan løse de større politimæssige opgaver, som nævnes i begrundelsen for spørgsmålet.

Rigspolicefen finder derfor ikke, at de nævnte eksempler i sig selv kan begrunde en ændring af aftalerne.«

Jeg kan henholde mig til det, Rigspolicefen har oplyst.

Spm. nr. S 3177

Til justitsministeren (4/7 2000) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Hvor langt skal beboerne i Christiania gå med hensyn til at ignorere og overtræde de aftaler, som de har indgået med den danske stat som betingelse for at opholde sig i området, før ministeren vil stille lovforslag om igen at indføre lov og orden i Christiania og rydde området for de nuværende beboere?«

Begrundelse

Kriminaliseringen af Christiania bliver i stadig højere grad legaliseret. Uanset politiets bekæmpelse af handel med hash og narko i andre bykvarterer, vokser narkohandelen på Christiania stadig. På nogle officielle kort over København er en af gaderne i Christiania nu betegnet »Pusher Street«. Voldsdømte fanger med tidligere bopæl i »Fristaden« fremfører sig under udgangen i weekenderne. Lagrerne af indbrudstyves hælergods vokser. Og bilførere, både beboere i Christiania og narkokøbere på besøg, smider deres biler hulter til bulter både i »Fristaden« og i de omkringliggende kvarterer.

Ligesom parkeringsvagter ikke tør notere parkeringssynderne af frygt for tæv, tør politiet ikke gribe ind, medmindre man optræder i kampuniformer i grupper på mindst 50. Efter Øresundsbroens åbning og etableringen af samarbejdet med det svenske politi, bliver situationen stadig mere pinlig for det danske »retssamfund«. Blandt andet er svenske politibetjente på besigtigelse i Christiania blevet jaget ud af beboerne.